

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., Mgr. Petra Pospíšila, ve věci

žalobce: **Car Technic s.r.o.**, IČO: 056 04 591
sídlem Jungmannova 22/9, Praha
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
sídlem Na Flusárně 168, Příbram

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2018, čj. 114/2018-150-STK3/4,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy (dále jen „krajský úřad“), rozhodnutím ze dne 23. 8. 2017, čj. JMK 122949/2017, nevyhověl žádosti žalobce ze dne 1. 6. 2017 a neudělil mu oprávnění k provozování stanice technické kontroly. Uvedl, že nebyly splněny podmínky uvedené v § 54 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu

vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., v rozhodném znění (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“), jelikož záměr žalobce není v souladu se stanoveným způsobem a rozsahem pokrytí správního obvodu činnostmi stanice technické kontroly. Vyhověním žádosti by došlo k porušení daných kvót.

2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl podané odvolání a rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobce uvedl, že správní orgány zcela nesprávně provedly výpočet kapacit podle ustanovení § 54 odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel, jelikož uvažovaný záměr je v souladu s uvedenými kritérii.
4. Napadené rozhodnutí označil za nepřezkoumatelné, jelikož se žalovaný nevypořádal s vznesenými námitkami. Správní orgány neuvedly žádný opačný názor oproti námitce žalobce, že výpočet kapacit byl proveden v rozporu se zákonem, na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu a na základě nesprávného právního posouzení věci.
5. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaný uvedl, že žadateli na udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly nevzniká nárok ani při splnění všech zákonných podmínek. I přes nedoplnění odvolání žalovaný přezkoumal rozhodnutí krajského úřadu v zákonném rozsahu a vyžádal si výsledky výpočtů pro posouzení pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly.
7. V dalším rekapituloval obsah napadeného rozhodnutí, přičemž navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

8. Krajský soud v Brně (dále jen „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále také „soudní řád správní“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí krajského úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
9. Soud se nejprve zaměřil na namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, přičemž této námitce žalobce nepřisvědčil. Správní řízení tvoří jeden celek, resp. rozhodnutí vydané správním orgánem v prvním stupni je třeba vnímat ve spojení s případným rozhodnutím vydaným v odvolacím řízení a naopak. Nahlíží-li soud na napadené rozhodnutí touto optikou, neshledává v jeho obsahu žádné vady vedoucí k nepřezkoumatelnosti. Je sice pravdou, že žalovaný odůvodnění koncipoval spíše v obecném duchu, nicméně zdůvodnění závěru vedoucího k nevyhovění žádosti žalobce je obsaženo primárně v rozhodnutí krajského úřadu, kde je v detailech osvětleno. Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že se ztotožnil s postupem, mechanismem výpočtu i

zjištěným skutkovým stavem ze strany krajského úřadu, což je z pohledu přezkoumatelnosti v nynější věci dostačující. Žalobce v odvolání podaném ve správním řízení ostatně nerozporoval nic konkrétního a omezil se na zcela obecnou rovinu (avizované doplnění nebylo žalovanému zasláno). Vzhledem k dostatečně podrobnému odůvodnění závěrů v rozhodnutí krajského úřadu a vzhledem ke zcela obecným odvolacím námitkám žalobce nebylo zapotřebí koncipovat odůvodnění žalovaného v detailnějším/konkrétnějším rozsahu.

10. Dále soud upozorňuje na zásadu, že obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78). Žalobce v žalobě (ač rozsahem o několik stran obsáhlejší než odvolání) obsahově uvedl totožné skutečnosti, jaké formuloval již v odvolání, a to ve stejné míře obecnosti. V takovém případě soud řízen dispoziční zásadou nemohl za žalobce dohledávat další možné důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí a svůj přezkum zaměřil rovněž pouze na obecnou rovinu.
11. Ustanovení § 54 odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel říká, že *oprávnění může krajský úřad udělit žadateli jen tehdy, je-li záměr provozovat stanici technické kontroly v souladu se stanoveným způsobem a rozsahem pokrytí správního obvodu činností stanic technické kontroly, pokud:*
 - a) je kapacitní potřeba technických prohlídek na území okresu v rámci správního obvodu krajského úřadu, v němž má být uvažovaná stanice technické kontroly provozována, vyšší než 80 % kapacity stávajících kontrolních linek stanic technické kontroly v provozu, rozšířených o kapacitu vydaných oprávnění, na území každého takového okresu a
 - b) je-li počet skutečně provedených technických prohlídek ve stanicích technické kontroly na území okresu v rámci správního obvodu krajského úřadu, v němž má být uvažovaná stanice technické kontroly provozována, vyšší než 80 % kapacity stávajících kontrolních linek stanic technické kontroly v provozu, rozšířených o kapacitu vydaných oprávnění, na území každého takového okresu.
12. Následující odstavce § 54 zákona o podmínkách provozu vozidel uvádí podrobnosti k výpočtu kapacitní potřeby technických prohlídek, kapacity kontrolních linek stanic technické kontroly a počtu skutečně provedených technických prohlídek a rovněž odkazují na další podrobnější úpravu stanovenou prováděcím právním předpisem.
13. Žalobce žádal o vydání povolení k provozu stanice technické kontroly v okrese Hodonín. Krajský úřad na základě právní úpravy opatřil statistiky registrovaných vozidel kategorií L, M1, N1, O1 a O2 v daném okrese dostupné z webu žalovaného a provedl předmětný výpočet vycházející ze zákona a prováděcího předpisu, jehož postup a výsledky jsou zdokumentovány v tabulce založené ve spise. Dospěl přitom k závěru, že teoretická kapacita kontrolních linek v daném okrese (jedná se o tři stanice technické kontroly č. 37.20, 37.37 a 37.40) je 44 215 technických prohlídek za rok. Kapacitní potřebu technických prohlídek vypočetl na základě počtu registrovaných vozidel v okrese Hodonín k rozhodnému dni na 32 227 technických prohlídek za rok (tj. cca 73 % kapacity kontrolních linek). Z toho je zřejmé, že nedošlo ke splnění podmínky uvedené v ustanovení § 54 odst. 3 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel, čímž bylo znemožněno pozitivní rozhodnutí o žádosti žalobce.

14. Krajský úřad v odůvodnění uvedl (pouze pro úplnost), že potřebné kapacity v okrese Hodonín nejsou vyčerpány ani ve vztahu k vozidlům UA (kategorie M2, M3, N2, N3, O3 a O4), přičemž v tomto směru již nerekapituloval konkrétní vypočtené údaje a pouze odkázal na výpočtovou tabulku založenou ve spise. Vůči tomuto závěru se žalobce v konkrétní rovině nijak nevymezil.
15. Žalobce mechanismus výpočtu označil za nesprávný jako takový, aniž by soudu sdělil jakoukoliv *konkrétní* výhradu. Po ověření, že postup a mechanismus výpočtu vychází z právní úpravy (novelizované oproti stavu, k jehož neústavnosti se zdejší soud vyslovil v rozsudku ze dne 26. 4. 2018, čj. 31 A 120/2016-95), dospěl soud k závěru o nedůvodnosti tohoto žalobního bodu.
16. Pro úplnost soud dodává, že z podkladů je zřejmé, že podmínka uvedená v ustanovení § 54 odst. 3 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel naopak splněna byla, jelikož zjištěný počet skutečně provedených prohlídek byl 39 819, což představuje 90 % kapacity kontrolních linek. V tomto ohledu žalovaný pochybil, když uvedl, že nebyla splněna ani jedna z podmínek, nicméně uvedené pochybení nemá žádný vliv na zákonnost rozhodnutí vzhledem k tomu, že podmínky jsou zákonem stanoveny kumulativně.
17. Zjištěný skutkový stav po prostudování věci soudem nevzbuzuje *prima facie* žádné důvodné pochybnosti o jeho správnosti. Soud tedy uzavírá, že žalobní body v uplatněné obecné rovině neshledal důvodnými. Naopak se ztotožnil s názorem správních orgánů, že záměr žalobce není v souladu se zákonnými kritérii.

V. Závěr a náklady řízení

18. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
19. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto dle úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobce v řízení neměl úspěch, tudíž nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nicméně mu nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. září 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.